

HOMELIA ME RASTIN E DITËS SË FAMILJES

26 qershor 2022

Ne Shenjteroren e Nenes se Keshillit te Mire

(Mons. Angelo Massafra OFM)

Qoftë lëvduar Jezu Krishti!

Shumë të dashura familje dhe besimtarë të gjithë

Nga data 22 deri më 26 qershor 2022, domethënë deri sot, është kremtuar në Romë, në Shën Pjetër, Takimi Botëror i Familjeve, me temë: “**Dashuria familjare: thirrje dhe rrugë shenjtërie**”.

Ati i shenjtë, Papa Françesku ka dashur që takimi të kremtohej edhe në çdo dioqezë, duke përfshirë një numër të madh familjesh.

Me Motër Rita Ndocin, Përgjegjëse e Zyrës Dioqezane të Familjes, kemi vendosur ta kremtojmë këtë Meshë të shenjtë në Shenjtëroren tonë, ne bashkepunim me Don Kledjan, Rektori i Shenjterores

Jemi mbledhur si Kishë, bashkë me kishat shtëpiake, për të jetuar rreth altarit, duke dëgjuar Fjalën e Hyjit dhe duke ndarë Bukën Eukaristike, faktin që jemi një Familje e cila jeton në dashuri, e vetmja rrugë e mundshme drejt shenjtërisë.

Dhe, në fakt, Shën Pali sapo na kujtoi në Leximin e Dytë se përmbledhja e krejt Ligjit është dashuria. Shën Pali na tha gjithashtu se ne jemi "të lirë" - një fjalë që në latinisht do të thotë "bij" - dhe bijtë jetojnë në dinamikën e dashurisë, atë që thithin në familje dhe që përbëhet nga dëgjimi, pranimi i ndërsjellë, dhurimi. Prandaj “liri” nuk do të thotë “të bësh ç’të duash”, por vëmendje dhe kujdes për nevojat e tjetrit.

Nëse kjo është ajo që duhet të ndodhë në çdo familje të krishterë, është ajo që duhet të ndodhë edhe në bashkësinë e krishterë: por shumë shpesh kjo nuk ndodh! Pse? Ndoshta sepse familja sot nuk është më një palestër ku mësohet dashuria? Të gjithë kemi nevojë të rritemi në dashuri, të mësojmë të duam.

Atëherë, cilit model mund t'i referohemi? Me siguri Jezusit, i cili nga Kryqi na mëson se sa e madhe mund të jetë dashuria dhe se si mund të shfaqet ajo: duke mos u mbyllur në vetvete, por duke iu dhuruar të tjerëve. Kjo është dashuria që Jezusi na mëson!

Prandaj, dashuria e nxënësve të Jezusit tregohet në këto mënyra:

- Para së gjithash në shoshitjen se kë duhet të duam mbi gjithçka dhe mbi të gjithë: Hyjin. Përpara dashurisë së Hyjit nuk duhet të vëmë asgjë, as dashurinë e fëmijëve ndaj prindërve dhe anasjelltas: ashtu siç kemi dëgjuar në Ungjillin e sotëm.
- Pastaj në liri, që do të thotë ta lejojmë tjetrin që të jetë vetvetja. Prandaj prindërit duhet t'i ndihmojnë fëmijët që të zbulojnë identitetin e tyre, thirrjen e tyre, misionin e tyre dhe ta ndjekin atë me bujari e përkushtim, pa i penguar ata dhe pa u imponuar gjëra që janë në kundërshtim me thirrjen e tyre.
- Por edhe fëmijët duhet të kenë respekt për thirrjen e prindërve të tyre, duke pranuar se ata kanë marrë nga Hyji detyrën për të vazhduar veprën e krijimit dhe për të shfaqur praninë e Tij. Mënyra për ta njohur thirrjen e prindërve është respekti dhe dëgjesa.
- Përsëri: përmes hapjes ndaj atyre që kanë nevojë. Sa e bukur dhe sa edukuese është t'i shohësh prindërit tek u mësojnë fëmijëve të tyre të kenë sy të vëmendshëm për të parë nevojtarët dhe për të bërë diçka për ta. Një shembull: I Lumi Karl Akutisi, i cili vdiq në moshën 16 vjeçare, që fëmijë është kujdesur për më të varfërit, duke e privuar veten nga gjërat personale për t'ua dhënë atyre që kishin nevojë për to. Le të mësojmë nga Shenjtërit!
- Ricordare l' esempio della Madre Drande di Madre Teresa...che portava la figlia quando visitava gli ammalati...ed a tavola lasciava preparato un posto per il povero che poteva bussare alla porta...
- Në fund, përkujdesja ndaj të tjerëve mund të bëhet edhe duke u ndjerë përgjegjës brenda shoqërisë në të cilën jetojmë; pa ikur, por duke menduar “çfarë mund të bëjmë ne, si familje, për ta zbutur krizën e kohës së sotme”? Nëse kjo pyetje shkon përtej kufijve të

çdo familjeje dhe bëhet pyetje e një grupi familjesh brenda bashkësisë së krishterë, atëherë do të jemi vërtet Kishë që ecën së bashku dhe, së bashku, kërkon përgjigje të përshtatshme për nevojat e kohës sonë.

Papa Françesku ka thënë: *“Kemi nevojë për bashkëshortë pranë barinjve, për të ecur me familjet e tjera, për të ndihmuar ata që janë më të dobët, për të kuptuar se, edhe në vështirësi, Krishti e bën veten të pranishëm në Sakramentin e martesës për t’u dhuruar butësi, durim dhe shpresë të gjithëve, në çdo situatë jetë”*.

Në këtë takim kishtar, dua t’ju nxis jo vetëm ju familjeve që të jeni pranë barinjve, por gjithashtu u bëj thirrje barinjve, të çdo famullie, që t’i përfshijnë familjet në jetën baritore të bashkësive. Ka ardhur koha që Kisha jonë e Shkodër-Pultit të kalojë nga një baritore sektoriale (për shembull: vetëm për të rinj, vetëm katekizëm për fëmijë, vetëm grupe dhe lëvizje), në një baritore më organike së bashku me familjet; sepse familja përmban çdo shprehje të kujdesit baritor në Kishë: nga fëmija te të moshuarit. Të gjitha fazat e jetës janë të pranishme në familje; dhe ato, familjet, janë struktura e çdo bashkësie të krishterë.

Pra, urimi im është që Kisha jonë dioqezane, barinj dhe familje, të dijë të jetë në shoqërinë tonë një shfaqje konkrete e dashurisë së Hyjit, e cila, pasi e ka marrë e dhuron dhe e bashkëndan atë; kështu që, shenjtëria e Hyjit e pasqyruar te besimtarët, të depërtojë gjithnjë e më shumë në botën tonë dhe të vendoset Mbretëria e Tij.

Faleminderit që erdhët dhe që iu përgjigjët ftesës. Zoti ju bekoftë dhe Maria, Nëna jonë, ashtu siç ka qenë Mbretëresha e Familjes së Nazaretit, qoftë edhe Mbretëresha e çdo familjeve dhe e familjes më të madhe që është Kisha.